

Radotínský potok

Levostranný přítok Berounky, prameni v nadmořské výšce 400 m v polích mezi Ptíciemi a Uhoněm. Tam najdeme několik močálů, z nichž vyvěrají pramínky a ty se slévají v Radotínský potok. Za Uhoněm se potok stáčí k Drahelcům, obléká Hořelice, přes Nučice, Tachlovice, Chýněci a Choteč míří k Radotínskému údolí. Přírodní rezervace Radotínské údolí patří k nejzajímavějším pražským krásným útvarům, je součástí chráněné krajinné oblasti Český kras.

Potok má jen malé přítoky. Nad Cikánkou se do něj zleva vlevá Zmrzlik neboli Mlýnský potok, u cementárny zleva Lochkovský potok a zprava Šachetský potok z Černé rokle a zleva Skalní potok ze Slavčického údolí.

Délka jeho toku je 22,6 km - na nich se kdysi užívalo 22 vodních mlýnů. Mlýny byly propojeny cestou, která vedla podél potoka, od toho dostala i svůj název dnešní "Stará mlýnská cesta".

Radotínský potok v části od odbočujícího náhonu až k ústí do Berounky, byl nazýván "Jalovým potokem", neboť vodou byl zásobován nejprve mlýnský náhon a teprve přebytečná voda vtékala do vlastního koryta. Při nedostatku vody jí bylo v Jalovém potoce velmi málo.

Povozy jezdily potokem a místo mostů byly přechody po rozestavených kamenech a jednoduchých dřevěných lávkách nazývaných „necky“. V roce 1909 byla provedena regulace potoka a jeho napětí. Domy na návsi, které dříve stály na pravém břehu potoka, se přesunuly na levý břeh, v původním korytě Jalového potoka vznikl později park. Krásová voda Radotínského potoka vtéká do Berounky pod kostelem svatého Petra a Pavla v Radotíně v nadmořské výšce 192 m.

letecký snímek

regulované koryto

pramen Radotínského potoka

zpevněné koryto potoka

nežpevněné koryto potoka

dřevěná lázeň

lávka přes řeku

řeka Berounka

Řeka Berounka

Jihovýchodní hranici katastru Radotína tvoří řeka Berounka, která přivádí vodu ze západních Čech a u Lahovic se vlevá do Vltavy. Řeka vzniká soutokem Mže a Radbuzy v Plzni a je dlouhá 139,1 km. Původně se celý tok řeky nazýval Mže. Odvodňuje plochu o rozloze 8855 km² a její průměrný průtok v ústí je 36 m³/s.

V Radotíně byly na jejím břehu již kolem roku 1900 zřízeny dřevěné lázně. Během těžkých časů první světové války a poté hospodářské krize pravděpodobně fiční lázně občanům nesloužily, ale v roce 1934 byly obnoveny. Kromě upraveného vstupu do vody byly u řeky vybudovány ještě písčité pláže, hřiště, taneční parket, nacházela se tu restaurace, kde se vařila „výtečná kuchyně“ a podávaly studené nápoje.

Pod kostelem sloužili lidem na řece přívoz. Již v roce 1909 však obecni zastupitelstvo jednalo o postavení mostu místo stávajícího přívozu. Po dlouhá desetiletí se stále řešil prozatímní přechod po peši přes Berounku. Po zrušení přívozu se instalovaly různé lávky na lodících nebo se využívali pontony. Problémem ale bylo pravidelné odstraňování „Jávek“ v zimních měsících a také nebezpečí utržení v době povodní. Přechod byl konečně vyřešen stavbou visuté lávky po peši, jež byla dokončena v roce 1994.

Pokud lávku přejdeme, můžeme se vydat na procházku podél řeky až k jejímu soutoku s Vltavou, nebo po zpevněné silniciče po červené turistické znače až k Pelunku na Zbraslavi. Berounku kopíruje i stezka pro cyklisty A1 na jejím levém břehu, po níž lze také dojet k soutoku a dále do Modřan, v opačném směru vede stále podél řeky do Černošic.

Berounka je v současné době všeobecně proslulá jako krásná řeka nejen mezi vodáky a chatari ale i mezi širokou veřejností díky svým malebným zákrutám.

LEGENDA:

- Řeka
- Sídla

LEGENDA:

- Berounka
- Radotínský potok s přítoky
- Zeleň
- Silnice / tunel
- Železnice
- Sídlo
- Hranice katastru
- Směr k prameni

	1920		1937		1940		1948	
	halerů				korun			
peši osoba	6	10	10	20	20	40	1	1,50
dítě 4-10 let	-	-	-	-	-	-	0,50	0,80
dítě do 4 let	-	-	-	-	-	-	zdarma	
kus dobytka	20	40	50	100	80	150	2,50	3,50
kolo	12	24	20	30	80	150	0,50	0,80
trakař, vozík	15	30	50	100	40	60	0,80	1,20
motorka	15	30	50	100	80	150	2	3
motorka s přívněným vozíkem	-	-	-	-	-	-	3	4,50
povoz do 25 q	60	120	100	150	200	300	6	9
povoz přes 25 q	-	-	150	200	300	400	8	11
auto	80	100	100	200	200	400	7	9
auto těžké	-	-	300	500	500	700	10	13
auto těžké přes 50 q	-	-	-	-	-	-	13	16

Radotínský přívoz

První zmínku „o přívozu přes řeku Mži u Radotína“ najdeme v listině z roku 1159. V této době zakládal Vladislav II. klášter sv. Jana Jeruzalémského. Přívoz byl obecní a byl pronajímán dražbou na několik let. Na přívozu se vystřídala celá řada převozníků. Roku 1895 byla pro snazší manipulaci zbudována rampa. V roce 1894 se za pronájem přívozu platilo 966 zlatých a o necelých 20 let později (1913), se platilo 2823 korun. V následujících válečných letech to byla pouze polovina tj. 1411 korun ročně. Od roku 1938 se suma zvedla na 21 000 korun, kdy tato částka byla převozníkovi v roce 1941 snížena o 20 %. Přívoz zanikl roku 1950, v dalších letech se stavěla pontonová lávka.

Pro snadnější převoz bylo přes řeku asi 3 m nad vodou nataženo drátěné lano. Pro převoz jedinců sloužila menší pramice. Byl zde umístěn i prám, upevněný na kládce, jehož nejvyšší přípustné zatížení bylo 16 387 kg nebo 103 osoby. V letním období se převáželo od 4 do 22 hodin, v zimě, v listopadu až březnu, od 5:30 do 20 hodin.

Pro srovnání si můžete prohlédnout ceníky z let 1920, 1937, 1940 a 1948. Ceny byly závislé na stavu vody - první číslo znamená odměnu převozníkovi při malé vodě, druhé při velké vodě. Ruční zavazadla se převážela bezplatně.

přívoz

přívoz

pontonová lávka

pontonová lávka

